

[Annelise Gottfredsen]

stedfortræder for Socialdemokratiet i denne amtskreds.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Kontorassistent Sonja Mikkelsen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 26. maj 1987.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om privatfinansieret fast Storebæltsforbindelse.

Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 11/11 86. Første behandling 27/11 86. Betænkning 19/5 87. Anden behandling 22/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dohrmann (FP):

Danske håndværkere, danske ingeniører og danske firmaer har verdensry for, at de er gode til at bygge broer og anlægge veje og til en lang, lang række andre ting.

Jeg tror, det er fjerde gang, Fremskridtspartiet nu får sit forslag om en privatfinansieret fast forbindelse over Storebælt til afstemning i Folketinget. Hver eneste gang er det blevet stemt ned, og begrundelsen har været, enten at vi ikke havde råd til det, eller også at vi skulle vente og se tiden lidt an, til økonomien forhåbentlig ændrede sig.

Det var selvfølgelig bare en masse undskyldninger, man kom med, for nu ser vi jo, når vi kommer til næste punkt på dagsordenen, at det, det hele drejede sig om, også set fra de borgerlige partiers synspunkt, var, at

det offentlige også skulle ind at styre hele denne store investering.

Jeg vil godt sige til den regering, som startede med at udtale sin positive holdning til privatisering og sagde, at alt, hvad der overhovedet var muligt, skulle udføres i privat regi, at det er vel nok afslørende, det, der nu vil foregå her i løbet af denne eftermiddag.

Det, Fremskridtspartiet har foreslået – og jeg tror ikke engang, der er ret mange, der har læst Fremskridtspartiets forslag; det afslørede hr. Arne Melchior i hvert fald under andenbehandlingen – er jo ikke, at vi kommer med en færdig model og siger: sådan og sådan skal det være. Nej, det, vi har foreslået, det er ganske enkelt, at private virksomheder får lov til at komme til ministeren for offentlige arbejder med et tilbud om, hvorledes man eventuelt kunne udføre en sådan forbindelse.

Men den såkaldt borgerlige regering vil ikke engang høre, ikke engang lytte til, de gode danske virksomheder, vi har. Lad mig for en ordens skyld nævne Kampsax, Christiani & Nielsen, E. Pihl & Søn, Monberg & Thorsen, H. Hoffmann & Sønner, og hvad vi ellers har. De har ikke engang fået mulighed for at komme til ministeren for offentlige arbejder og forelægge de tanker, de eventuelt måtte gøre sig, eventuelt sammen med udenlandske partnere, og derfor ender det jo sandsynligvis med, at Folketinget her i eftermiddag vedtager det, der står som næste punkt på dagsordenen, nemlig en statsfinansieret broforbindelse.

Jeg skal nok til den tid vende tilbage til, hvad det vil indebære, og hvilke konsekvenser det vil få, men jeg har blot ønsket hermed at give udtryk for, hvad det er for en holdning, regeringen har, nemlig den, at alt, hvad der skal etableres, alt, hvad det offentlige overhovedet kan få rådighed over og få indblik i, det skal styres i statslig regi.

Det er deprimerende, at vi har en såkaldt borgerlig regering, som fortsætter, hvor Socialdemokraterne slap, og derfor vil de fem partier jo da også i skøn samdrægtighed stemme sammen ved dette punkt, som de vil gøre ved det næste. Men det er absolut ikke noget, der tjener først og fremmest til regeringspartiernes ros, tværtimod.

Arne Melchior (CD):